

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА
ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр. 27314/04

Васил ПЕТКОВСКИ Против Република Македонија

***Напомена:** Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.*

ПЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

Европскиот Суд за човекови права (Петта секција) заседавајќи на 13 Ноември 2008 година во Совет составен од:

Peer Lorenzen, *Претседател*,

Karel Jungwiert,

Renate Jaeger,

Volodymyr Butkevych,

Mark Villiger,

Isabelle Berro Lefevre,

Мирјана Лазарова Трајковска, судии и

Claudia Westerdiek, *секретар на советот*

Земајќи ја во предвид жалбата, поднесена на 15 Јули 2004 година,

Земајќи ја во предвид декларацијата поднесена од страна на Владата на 9 Јуни 2008, со барање до Судот да ја тргне жалбата од листата на нерешени предмети , како и одговорот на жалителот на таа декларација,

По советувањето, одлучи како што е наведено подолу:

ФАКТИ

Првичниот жалител, г-дин Васил Петковски бил македонски државјанин кој бил роден во 1932 во селото Костур. Тој починал на 31 Октомври 2006 година. По неговата смрт, г-дин Момчило Петковски, син на жалителот, ја продолжил жалбената постапка во негово име. Жалителот беше застапуван пред Судот од г-ѓа Б.Чакмакова, адвокат од Скопје. Македонската Влада (“Владата“) беше застапувана од страна на својот Агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот, онака како што се доставени од страните, можат да се сумираат како следи:

На 8 Април 1998 година, жалителот барал надомест на штета врз основа на неговото престанување на вршењето на функцијата судија на Врховниот суд, бидејќи тој сеуште не го исполнил законскиот услов за

стекнување на пензија. По едно враќање на повторно одлучување на предметот, на 10 Декември 2002 година, Основниот суд во Скопје го одбил неговото тужбено барање. Одлуката била потврдена од Апелациониот суд со одлуката од 24 Декември 2003 година, која му била доставена на жалителот на 2 Февруари 2004 година.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалел по членот 6 став 1 од Конвенцијата за неразумната должина на постапката, како и дека, немал правично судење од страна на Апелациониот суд, кој заседавајќи во исти судски совет носел различни одлуки.

Повикувајќи се на членот 3 и 14 од Конвенцијата, тој се жалел на понижувачко и дискриминаторско однесување на судовите кон него.

ПРАВО

1. Жалителот се жалеше во врска со должината на постапката. Тој се повикуваше на членот 6 став 1 од Конвенцијата, како релевантен кој предвидува дека:

Член 6 став 1

“ Во определувањето на неговите граѓански права и обврски..секој има право на...судење во разумен рок од страна на...трибунал...”

Со писмо од 9 јуни 2008 Владата го информираше Судот дека тие предлагаат унилатерална декларација со цел, разрешување на прашањето покренато со овој дел од жалбата. Тие понатаму побараа од Судот да ја одбие жалбата во согласност со член 37 од Конвенцијата.

Декларацијата предвидува како што следи, и тоа:

“ ... Владата оттука би сакала да изрази – по пат на еднострана декларација - признание дека во посебните околности на односниот случај, должината на домашната постапка не ги исполнува барањата за “разумен рок” ,

ПЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

пропишани со членот 6 став 1 од Конвенцијата. Согласно тоа, Владата изразува подготвеност да му плати на жалителот сума од 2.310 евра (две илјади и триста десет). Според Владата, оваа сума би претставувала соодветен надомест и доволна компензација за обжалената должина на односната постапка, и оттука разумна сума во односниот случај во светло на праксата на судот. Оваа сума служи да ја покрие секоја материјална и нематеријална штета како и трошоците и ќе биде ослободена од било кои даноци кои можат да се применат. Оваа сума ќе биде наплатлива на сметка на жалителот во рок од три месеци од датумот на известување за одлуката согласно членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата ... Во светло на погоре наведеното и во согласност со членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата, Владата би сакала да сугерира дека околностите на конкретниот случај му дозволуваат на Судот да донесе заклучок дека “од било која друга причина“ повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата. Дополнително не постојат причини од генерален карактер, така како што е дефинирано во членот 37 став 1 in fine, кој би барал понатамошно испитување на случајот по сила на таа одредба. Оттука, Владата го поканува Судот да ја одбие жалбата од својата листа на предмети.“

Со писмо од 25 Јули 2008, жалителот го изразил својот став дека сумата спомената во декларацијата на Владата е неприфатливо ниска.

Членот 37 од Конвенцијата пропишува дека, може да се донесе одлука за одбивање на жалбата од листата на предмети во секоја фаза од постапката, каде околностите водат кон еден од заклучоците наведени под (а), (б) или (в), од ставот 1 на тој член. Членот 37 став 1 (в) му овозможува на Судот да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети, доколку:

“ од било која друга причина утврдена од страна на Судот, повеќе не е оправдано испитувањето на таа жалба.“

Судот исто така потсетува дека во одредени околности, може да одбие жалба според членот 37 став 1 точка (в) врз основа на

ПЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

еднострана/унилатерална декларација од тужената Влада, дури и доколку жалителот сака испитувањето на жалбата да продолжи.

На крајот од овие гледишта на Судот, Судот ќе ја испита внимателно декларацијата во светло на принципите кои произлегуваат од неговата пракса, особено пресудата *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turkey (GC))*, по. 26307/95, ставови 75-77, ECHR 2003- VI).

Судот ја утврдил во бројни случаи, вклучувајќи ги и оние против Република Македонија, судската пракса што се однесува на жалбените наводи за повреда на правото на судење во разумен рок (види *Марковски против Република Македонија*, по. 22928/03, 2 Ноември 2006 и *Зибери против Република Македонија*, по. 27866/02, 5 Јули 2007).

Имајќи ја во предвид природата на признанијата содржани во декларацијата на Владата, како и висината на надоместокот која се предлага - кој е компатибилен со сумите кои се доделуваат во слични случаи – Судот смета дека повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата (член 37 став 1 точка в).

Дополнително, во светло на горните констатации, и особено имајќи ја во вид јасната и обемна судска пракса на оваа тема, Судот е задоволен дека почитувањето на човековите права, така како што е дефинирано во Конвенцијата и нејзините протоколи, не бара продолжување на испитување на жалбата во овој дел (член 37 став 1 in fine). Следствено, треба да се одбие од листата.

2. Жалителот понатаму се жалеше дека, постапката не била правична и дека, тој бил понижен и дискриминиран.

Судот ги испита и останатите жалбени наводи поднесени од жалителот. Сепак, имајќи ги предвид сите доставени докази кој му беа на располагање, како и прашањата кои се под негова надлежност, Судот утврди дека, жалбени наводи на жалителот не биле основани. Следи дека, овој дел од жалбата мора да биде одбиен согласно членот 35 ставовите 3 и 4 од Конвенцијата.

ПЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

Од овие прчини, Судот едногласно

Ги зема во предвид, условите во декларацијата на тужената Влада во врска со должината на постапката обжалена согласно членот 6 став 1 од Конвенцијата;

Одлучи да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети во делот кој се однесува на горните жалбени наводи, а согласно членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата;

Го прогласува остатокот од жалбата за недопуштена.

Claudia Westerdiek
Секретар

Peer Lorenzen
Претседател